

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Cerstwosć da.

Njech ty spěwaš
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebies mana
Njech ćí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske niedźelske łopjeno

Budyšin

30. junija 1929

Bauzen

Čižbčej a nakład Ssmolerjez knihicziščezěrnje a kniharńje, šap. družstwo s wobm. ruk. w Budyšinje
Wulhadža kóždny šobotu a placzi šchwórczlětnje 108 šlotnych pjenježkow

Twój katechismuš.

1.

Ty šo pšichi tym dopomniš na škulške lěta a na pacze-
řku wučzbu. Esy wjele s njeho s hłownj wuknył: hłowne wučz-
by, šchpruhy, řerlušče. To běšče šnajmjeńšcha hiščeže něšto
řhutneho džěla w šchuli. Esnadž czi tež to abo tamne czežko do
hłownj džěšče, ale šy jo nawuknył a nětko šo wjeřelish, šo šy
řebi pšichřwojik krašne duchowne bohastwo; pšchetož mašch
we šwojim katechismje wěrnosć s Božeho šłowa wsatu a
šbožne šhonjenja wěry a pucž s šbožu a žiwjenju. Kař
někotryžkuli mlody je dženzka duchownje prošdnj a wo naj-
wažnišchich wězach ša prawe dušchine žiwjenje nicžo njewě.
Ale šchto pomha cžłowjekej, hdy by wón runje žyly šwět do-
był a pak na šwojej dušchi šchłodował,

Mašch hiščeže šwój katechismuš? Šo prawom wšchař
dyrbi řebi jón kóždny řhowač. Ubo mēnišch řnadž, šo ša do-
roščěnnj nicžo wjazn njeje? Mějach wobstarnu pšchuwšnu,
řotraž řebi jón wyřoko cžěščěšče a pódla řwjateho Řiřma a
řpěwarřkich w nim cžitašče a běšče jón cžišče „roščitała“.
Twój katechismuš je drohe namřewstwo wot wótza naščeje
evangelskeje wěry D. Marćina Luthera, biblija ša lajtkow,
kaž wón jón mjenuje. W nim cze s řrótkka wučzi, kař mašch
řhodžicž, šchto mašch wěricž a kař mašch s Bohom řěčecž a šo
w nim natwaricž a šchto je czi Šbóžnik wotkařař. Kařka czerš-
wa woda ša cžłowjeřku dušchu, řotraž šo žórli s Božeho šłowa!

Čěřka je runje 400 lět, šo Luther wuda Mařny katechis-
muš. Ša to řmny jemu wulki džak winojczi. Katechismuřowe

lěto njech nam šnowa wažnosć č tuteje knižki ša nař a ša
nařchich pšchichodnjch do wutrobny šašččěpi! — Kař je wón
nařtař? Luther běšče pšichi řwojich žyřkwinskich wiřitazijach
w lěče 1528 žařostnu duchownu nuřu a njewědomosć we wo-
řadach namařař. Wón pošna, šo ludžo njěšnajachu řchěšč-
janřku wěru, Bože kařnje a Wótčenařch a šo běchu žiwi kař
„lubny šłót“. Tež řararjo řami njemějachu huřto došč dořa-
hazu řhmanošč a wučenošč s řředowanju a wobhonjenošč
w řwjatym Řiřmje. Tala duchowna nuřa jeho pohnu w lěče
1529 Mařny katechismuš wudač. W januarje 1529 wuda
řrenje řři hłowne wučzby (kařnje, wěruwuřnacže a Wótče-
nařch) s wukładowanjom na řřjoch liščzinach (tařlach) cžišč-
cžane, řotrež mōžachu šo na řčěnu powěřnjcž, šo mējeřche
kōždny wřchědnje kařnje, wěru a modlitwu pšchěd wocžomaj.
W tym řamřnjm lěče pak Luther tež hižo Mařny katechismuř
w řniř a to dospołniřchi wuda; 16. meje 1529 řreni řas
wo nim řkřřchimy. Wón šo hnydom rořpřchěda, hiščeže we
tym řamřnjm lěče dyrbjeřche šo trōjzny nakładowač. Tař
wulke běšče w ludu řadanje po nim. Luther cžyřche, šo by
s nim domjazn wōtz řwoju cželedž w nabožinjě rořwucžowař.
Tohodla wón tež w nim naložuje jednoru, jadriwu, prostu,
ludowu řěč. Wón cžyřche řam rad cžaj řiwjenja řchuleř
katechisma wōstacž a praji: „Ja njemōžu wuřtudowač ani
dowuknjcž, ale wřchědnje w nim wuknu a šo po nim modlu
je řwojim řynom řanřom a je řwojej džowěčicžku Mařlenu.“
Jeho katechismuš bu domjazn, řchulřka, žyřkwinsk, ludowa

knih. Wulkojne wobšwědčjenje jemu wustaja wulki němški stawisnar Leopold Ranka: „Wón je runje tak džěcžny kaž hłuboki, tak lohko srosumliwy kaž njewušlědomny, jednory kaž nadobny. Sbožowny, shtož swoju duschu i njeho hycžesche, kiž so jeho džerži. Wón ma njesachodny trocht we wšchem, cžahu, sa czeńkej storu jadro wěrnoscze, kotrež móže tež nanajmudrišich społojicž.“ — Młody Lutherowho katechisma so bórny pokajowachu. Luther sam hmedžišche to pytnycž a praji: „Něžna młodžina, hólzy kaž holcžki, i katechismom derje wuhotowani nětko tak wotroštu, so mi to w mojej wutrobje derje cžini, hdnž widžu, kaž młodži hólzy a holzy so wjazny modla, wěrja a móža wjazny wo Božy a Khrystušu rěcžecž, dnžli prjedy.“

Tohodla wy, lube džěcži našeho cžaha a wožebje wy paczerje džěcži, wulncze pilnje i katechisma, i tym dostanjecze duchowny poklad sa zyle žiwjenje. Wulncze jón tak pilnje kaž młody kšesčijan David w Tamulskim kraju, kiž i wješkym woblicžom mižijonarej rjekny: „Ja móžu wšch 5 hłowne wucžby i hłowny.“ Ty doroscžena młodžina, njecžiti swoj katechismuž do kuta a njedaj jón precž, ale khowaj šebi jón a cžitaj w nim w nekajkej prósdnej khwili abo na deshcžojtny njedželach; ty budžesč wšchelake wjele lěpje srosumicž hacž w škulskich lětach a wšchelake jadriwe wukładowanje kšnjow cži do wutrobny padnje. Wy n a n o j o a m a c z e r j e, hospodarjo a džekaczerjo, mužojo a žony, wulncze i njeho prawu modlitwu a pytajecze i nim najprjedy Bože kralestwo a jeho prawdosč, dha budže wam wšchitko druhe pšhidate. Wulncze i njeho duchowny raj we wajšim domje šebi twaricž a prawy wšchědny khleb sa duschu wužiwacž a wšch 5 pytanja a nušy na cžele a na duschi pšchewincž! Wy hrěšnižy a duchownje khudži, sejnajecze we nim prawy trocht wěrn do našeho Knjesa Jesom Khrysta a wužiwajecze po nim jeho kwjate wotkasanje, hoščinu posbėhnjenja a pošynjenja sa swoju duschu! Wšchelake nowe knihi abo hredki sa wotšchewjenje cžłowjeskeho ducha wšchaf tež njesmēja žaneho wušpěcha, hdnž te stare, wupruhowane knihi, mjes nimi katechismuž, to njedokoneja.

Dženžniški džen so, snajmješcha w Sakskej, po nowym wucžbnym planje w schulach žana wožebita katechismužowa wucžba wjazny njewudželuje, ale jenož bibliške stawisny, pšchi kotrychž wšchaf, so wě, hmedž so katechismuž šobu wužiwacž a nałożowacž. Strach wobšteji, so pšchichodny splah njebudže wjazny tak hłuboko w kšesčijanškej wěrje wobhonjenn a so drje šyła njebudže tak kručze w kwjatym Pišmje štejecž, potom pať tež njesmēja telko duchowneje možy a wotšchewjazeho duchowneho žiwjenja kaž našchi wótzojo. Se šekwětnjenjom šchule wšchaf zyle nabožne a duschine žiwjenje našeho luda jara popušcžuje. Nječ so tola kšesčijanšy staršchi na swoju pšchikšuchnosč dopomnja a so mjes šobu organizuja a šebi dožahaze a dokładne roswucžjenje w nabožinje žadaju! Nječ pať so tež kždny kšesčijan sam we swojej wěrje a w kšesčijanškich pocžinkach po Lutherowym katechismje roswucžuje! Sa prawe rjadowanie a wjedjenje swojeho žiwjenja a sa prawy trocht a pomoz w hrěchu dnrbjal tola kždny doroscženny cžłowjek najwjetšchi šajim mēcž.

Swojeje wulkeje wažnosčje a hódnosčje dla bu Lutherowy katechismuž bórny do wšchěch móžnych rěcžow pšchewincženy. Našch hornjołužiski šerbški lud jón prjedy dosta hacž žyła bibliju, šamo prjedy hacž Nowy Testament, mjenizny hižo w lěcže 1597, a to pšchewincženny wot Wjažkła w a Worjeha (Waricha). Wón je dožyła najstaršcha w hor-

njej šerbšchjiny cžiwčžana kniha. Worjeh narodži so we Hrodžišcžu a bu w lěcže 1587 i kaplanom a w lěcže 1589 i šararjom w Hodžiju, hdnž wón 54 lět stary šemrě. Worjehowy katechismuž bėšche so nimale 100 lět jako jenicžki swojeho runja wot (hornjo-)šerbškeho luda trjebať a wucžazym kaž wuknjazym swoju žohnowanu šlužbu wopokajal. Potom bu wudaty „Šehrachowy katechismuž“ w lěcže 1716, kiž je wot Šehraha po Worjehowym katechismje pšchewincženny a to dospoknje. Po nim so wuda žyła licžba šerbških katechismow „i wukładowanjom“, na pošledku katechismuž Ernsta Bohuwěra Jakuba, šararja pšchi Michalškej žyrkwi w Budyšchinje, a potom wuidže wot jeho šyna Jurja Jakuba, šararja w Nješwacžidle: Mały katechismuž D. Marcžina Luthera se šchpruchami i biblije, žyrkwinskimi kėrlušchemi a khoralnymi hłozami (wuknjenja wot kralowškeho ministerstwa wšchitkim šakškim šchulam porucžene, šerbškim šchulam šerbške podate). Prawopiž je šchwabachški, a šerbška rěcž hišcžje poněmška, pšchewjara po šlowje i němčiny pšchewincžena. Dofelž pať našche džěcži nětkle w šchuli nowy (analogiški) prawopiž wuknu, je šerbške wucžerstwo nowy wudawť tutoho Jakuboweho katechisma šhotowilo, kotryž ma nowy prawopiž i šaczanski pšchmitami a porjedženu šerbšchjiny.

Po šerbškim katechismje, a wožebje po Jakubowym, šmy dnženžniški ewangelšy Šerbja swoju nabožinu i wulkeho džela wuknyli, a šchtož móžemy i njeje do šlowow drašcžicž, to mamy i wjetšcha i tutoho katechisma. Kajke žohnowanie sa žyła džženžnišchu šchlachtu!

Někotržkuli, kiž na swojim khorokožu abo we swojich starych lětach, hdnž jeho wocži njemóžetej wjazny cžitacž, so na městna kwjateho pišma dopomina a we swojej kšesčijanškej wěrje trocht cžerpa, ma so sa to swojemu šerbškemu katechismje a tež tej šchuli džakowacž, kotraž je jemu jón wucžika. Kajke žohnowanie je so šyła sa 400 lět wobštacž Lutheroweho katechisma do našeho luda wuliwalo. Pšches njón wón tež swoju bibliju šejna. Katechismuž bu šdobom najjednorišche a najhłubšche wušnjacžje ewangelškolutherskeje žyrkweje, haj šwjašk jednoty sa žyle lutherske kšesčijanšstwo na šemi. Wón je šdobom tež luthersku wěru do dalokeho kwěta nješť a tak mižijonški nadawť dopjelnik. Tež katolšy kšesčijenjo cžujachu, šajka móž a wěrnoscž w nim teži. Katolški duchowny w Bjenatkach (Wenedig) wupraji tohodla te šłowa: Šbožne šu te ruki, kotrež šu tule kwjatu knihu pižale!

Šnajesč ty swoj katechismuž? Tak so něhdy duschepastny khudeho hrěšnika w jaštwe praschěche, kaž D. Blankmeister pišche. Nicžo na škóšnika žaneho šaczisčžja njecžinješche, ale dopomnjecze na katechismuž jeho porašny. Pšches to w nim na jene dobo dopomnjecze wotucži na wšch 5 Bože šajnje, kotrež bėšche něhdy wuknyť a — pošdžišcho tak šlě pšchewincž. Šnajesč ty swoj katechismuž? To nječ tebe a našch žyly lud a wožebje młodžinu dopomina na Bože njesachodne šajnje, ale tež na našchu krašnu kšesčijanšku wěru a na kwjatu kšchčenizy, kotraž cži pšchikšuchnosč nakładuje, so mašch stareho Šadama w šebi potepicž, a tež na Bože wotkasanje a na prawe modlenie, haj na najwažnišche šchpruchi kwjateho Pišma a na najrješche parle našchich špewarškich!

II.

Po katechismje je so w prjedawšchich cžahach tež předowalo. To tež by wulke žohnowanie byťo, hdn bychu šebi doroscženi ras wopšchijecze katechisma dali k wutrobje wješč.

Dr. Marcin Luther

a tak krašnu wěru luthersteje zyrkwje sažo lěpje sejnali. Saške konsistorstwo je tohodla porucziło, so maja so lětka w jubilejnym lěće katechisma we hłownych Božich službach katechismušowe přédowanja wotměć, a to wot 5. njedzele po šwjatej Trojizy hem hač do 10. njedzele po šwjatej Trojizy.

Kak wažne a hódne tež je, so našch lud ras najwažnišce wučby šwj. Pišma a jich wulkotne wukładowanje pšes Luthera sejnaje! W našchim čašu, w kotrymž šebi kóždy šam šwój nahlad wo šwěće a žiwjenju a šwój šakoń čžini, je jara trěbne, so my rasnje Boži njepowalny porjad a Bože šwjate kašnje sejnajemy, kotrež ništo njemóže njeshłóstany pšestupicž. Wone šu ta wěrnoscž a šbožo ša šwět a žiwjenje. Šdnž čže dženša čžłowjek najradšcho šam šwój Bóh hycž a šebi myšli, so šmě šwoje žiwjenje wjesčž a wužiwacž, kaž šo jemu špodoba, a hdnž šebi žaneho wupucžawjazn njewě, je tež wot šo čžiknyčž, jemu Bóh we šwojim šakonju pšiwola: Ša šym tón Knjes twój Bóh. Bohu šmy šamošwiczi ša šwoje škutki a ša trjebanje šwojich mozow a šwojeho šamóženja; ale wón šebi tež zny našchu luboscž a dowěrjenje šakluži. — Šeho šwjate mjeno dnrbí šo w našchej wutrobje, w našchich domach, w našchim ludu w čžescži męcž. Š tych domow, w kotrychž dženša hišcže jeho mjeno šwjate placzi, džeczi hinaš wotroštu, hačž w domach njewěrn; a hušto došcž njewěrjazn šami šebi šwólniwje šwojich služobnych š kšescžijanskich domow bjeru, dofelž wědža, woni šteja pod

Bohom a šu w šwědomju na njeho šwjasašani. — Kajka dobrota w tutnym žiwjenju prózn a ššiwodny je šwjatny džěš, a ššto je něhdy kšescžijanskim mišjonaram do prózn čžiniło, zny lud ša šhromadne šwjeczenje šwjateho dnja woczahnyčž a wošebje w kšescžijanskim smyšle jón šwjeczičž š kšescženjom a duchownym natwarjenjom! A kak šo džěnša šažo njedžela wotšwjeczuje, niz jeno se wšchědnym džěkom, ale tež je wšchelakimi rospróščenjemi, njekasanstwom a hrěchom a a ščžehwki njeshwjeczenych a wotšwjeczenych njedželow wotpoczujaja čžěžšo na našchim ludu, kiž duchownje bóle a bóle wošlabnje a wotšhudnje. Kajke šapuščenje a wupróšdnjenje dušchow pšes wšchelate šwětne pšchedštajenja! — Štaršchich a knježich čžesczičž šebi Bóh žada, šo njebnyšmy pšes šškodu hašle mudroscž nawuknyli. Pšched šelko njeradženjom, njeshbožom a šškodu móže naš poškušičnošcž wobarnowacž! — Kak Luther naš wuczi Boži šakoń niz jenož po šwontownym šrošumjenju šarišejškich a pišmawučženych po pišmiku dopjelnicž, ale po duchu, w myšli Šešušoweho přédowanja na horje, to widžichmy š jeho wukładowanja 5. kašnje, „šo bnyšmy našchemu bližichemu na jeho čžele žaneje šškody ani ššwicze njecžinili, ale jemu pomhali a we wšchej čželnej nušy škužili.“ — Štrowoscž a čžištošcž w šplažnym žiwjenju čži šaruczi kšescžijanske mandželstwo, ale tež mlódzi maja „čžište a póžčžiwje žiwjenje wjesčž w šłowach a škutkach“. Kak šele wukładowanje dnrbí do džěniššeho šakhadženja a wobšhadženja! — Kšescžijanske wězowe a wobšedženštwowe prawo čži Luther w 7. kašni wukladuje a warnuje pšched lichowanjom a njeshprawnošcžu we wobšhodže. — Šež bližichého čžescž a dobre mjeno Bóh šškituje, a Luther je rjenje warnowaš pšched hrěchami jainka (pšchizłóženjom). Kóždy hrěch a njeshkutk paš ma šwoje šorjenje w smyšlenju. Šohodla pošlednej dnrbí kašni hižo šle pošžadanje šakasujetej, a Luther šebi žada, šo dnrbí twoje smyšlenje napšhecžo bližichemu šdobne hycž. — Wón tež dnrbí wě, šo wšcho šasanje a šakasanje hišcže niščo njedozpi, hdnž čžłowjek njesteji w prawym šnutsšownym šwjastku se šakonšawarjom, šwojim Bohom. Šoho ma šo wón bojecž, pšchetož Bóh njese šlabny, štary nan, kiž hrěchi šwojich čžłowješkich džeczi se šlabošcžu pšchepušcžaja, ale je šurowy Bóh, kiž móže tež šhłóstacž, a to šurowje, šamo na džecžoch a džecžidžecžoch; ale čžłowjek ma šwojeho Boha a šobucžłowjekow tež lubowacž, a šale luboscž je šakonja dopjeljenje.

Š wotkel pšchidže mi šale luboscž š Bohu? Š toho, šštož je Bóh na mni čžiniš. Šo tym 2. h ł o w n a w u c ž b a katechisma rěcži. Wšchitko, šštož šym a mam je wot Boha Wótža, wšchehomóžneho štworicžela. Wón mje šdžerži, wobštara, wobarnuje se šameje šmilnošcže. A ja? Mam šo jemu ša to š poškušičnym žiwjenjom džakowacž. — Š njepšchetrjehomnyšmi šłowami paš Luther špěwa we wukładowanju 2. artikla wo nušnošcži a nadobnošcži Božeho wumóžerškeho škutka, pšes Božeho šyna Šesom Kšryšta, našcheho Knjesa, „kiž je mje šhubjeneho a šatamaneho čžłowjeka wumohš, warbowal, dobyš wot wšchitkich hrěchow, wot šmjercze a wot čžertowškeje mozn — se šwojej šwjatej šwju!“ — A š kšajššikimi šłowami wón šamer Kšryštušoweho njewinowateho čžerpjenja a wumrěcžaja rykuje š tymi šłowami „šo bnyš ja šam jeho byš a jemu škužil we wěcžnej prawdošcži, njewinošcži a šbožnošcži.“ — Š 3. artiklu nam njedokahazu móž čžłowješkeho rošoma š wěrjazemu žiwjenju a šwjateho Dušha wušwjecžaze škutkowanje a nadobne duchowne dary kšescžijanskeje wěrn — wodawanje hrěchow, horjeshšawanje čžela a wěcžne žiwjenje — wukladuje.

Duchowny wobkhad wěrjazeho kšeczišana je swojim Bohom naš 3. h ł o w n a w u c z b a katechisma wuczi, „so bychmy khroble a je wschej nadziju prošyli, jako lube džeczi swojeho lubeho nana“. Tu naš wuczi, kak mamy šo modlitč w Jesužowym duchu, so bychmy wukłyšeni a pšches modlitwu šnucskownje posběhnjeni a natwarjeni byli.

Sakrament powołanja ke Khrystužowemu kraleštwu, š w j a t u k š c z e n i z u, Luther jako skutk Božeje hnady nam wukładuje a škóncznje š w j a t e w o t k a s a n j e našeho Šbóznika, Božu wjeczeť, jako štajne žórko pošyljenja našehoje dusche na puczu našeho podružništwa a wobnowjenja w Khrystužowym duchu.

Šiščće wuczba wo š p o w ě d ž i wot Lutheroweho pšheczelca Jana Bugenhagena a wuczba wo h a m c z e k l u c ž o w wot Lutheroweho pšheczelca Brenza naš wuczitej wo pomocnym porjedže, kotryž je Khrystuž wustajil ša šdžerjenje a štajne wucziščenje swojeje žyrkwe a šwojich wěrjaznych.

Schtó chyzl š někotrymi njedželemi wupředowacz Božu šwjatu a hnadnu wolu a kšeczišanow pobožne šadžerjenje? Ale jednorje a rjenje je to Luther dokonjal we swojim Małym katechismje. Njeh cze wón štajnje dale wuczi a šdžerzi w čistej wuczbje ewangelija. Wón je drohotne kublo reformazije. Šdžerčće šebi tole žohnowanje w džatnej wutrobje, šo by tež wašim pšichodnym pucz pokazował k šbóznemu žiwjenju! Woprujčće tež rad ša šwěščenje nabožinskeho roswučžowanja a wocžehnjenja mlodžiny w šmyšle ewangelško-lutherskeho wěrnywšnacža, ke kotremuž šaměrej w Šakškej tež kóždolětna žyrkwinska šberka pošlednju njedželu junija šluži. Špominajčće na wašich wučerjow, kiž šu wam Bože šłowo powědali a kězbujučće na wukhód jich šadžerjenja a čžičće po jich wěrje!

Posasfi

š Worjehoweho přenjeho šerbskeho katechisma.

Wopšhijčće Worjehoweho katechisma je špodžiwne šarjadowane. Najpředny je titul (jenož němški), potom pšchedrěč Lyttichja, šararja a šuperintendenty w Biskopizach, potom pšchedrěč Worjeha (wobej jenož němškej), potom 5 hłowne wuczby (hawpšchtuki) šerbske a němške, ale bjes w u k l a d o w a n j a, po nich raššcha a wjecžorna modlitwa, šerbska a němška, a paczeť do wobjeda a po wobjedže šerbski a němški; na to ščžehuje šažo 5 hłownych wucžbow (hawpšchtuki) š w u k l a d o w a n j o m, šerbske a němške, a škóncznje kšeczeniške a wěrowanske knižki a žohnowanje, wscho we woběmaj rěčomaj.

Bože džekacz kašnje bjes wukładowanja tam takle šteja:

The džekacz kašni Bohšhe.

1. Ša šum ton knes twoi Boh ty nederbišch ijnech Bohow mncz pšchimni.
2. Ty nederbišch teho mena tweho Boha newušhitni wušhiwacz.
3. Ty derbišch ton šwete džen šweczicz.
4. Ty derbišch tweho wotca a twoiu macznr czešci mncz šcho šo tebi debri poidze, a dołho šchiwa budžesh na šemi.
5. Ty nederbišch mordowacz.
6. Ty nederbišch nekasanstwo hnacz.
7. Ty nederbišch franucz.
8. Ty nederbišch falšneho šwetschena rittczacz pšchetzimo twemu Blišchemu.

9. Ty nederbišch pšhadacz tweho Blišcheho Čheišhe.

10. Ty nederbišch pošhadacz tweho Blišcheho Čhāne, wotrozka, džowki, škotu a nicžoho štošch jeho jo.

Ša ton knes twoi Boh šum jeden šurowe Boh, kišch do-mach peta te hrechi teš wodcow na teš džecoch acz do ceczeho a do šworteho štawa. Ale tym kišch me lubuja, a moje kašni džeršcha, čzinu ja dobrotu do towejnt štowoch.

Ša nowe špěwaršhe.

Šłóž 58: Božo, Knježe wscheho šwj.

Drohe šłowo, wuczba Boža,
Ty mi žohnowanje šu,
W tebi mam, ty žórko šboža,
Kamjeň wěry šakladny.
Š tobu wšhitko doštamam,
Wješč mje móžesh k njebiešam.

Šdnž šej přjedny woptacz žadam,
Šhto mi w njeju podawašch,
Na bohatstwo tvoje hladam,
Ša mnje blido fryte mašch,
Kiž mi wodu žiwjenja,
Manna krašne pošlicza.

W šłowje kładžesh, Ducho hnady,
Mje na Božu wutrobu,
Pokaz mi še šwojej' radny,
Kak ja prawje wopomnju,
Kajke kubla Bóh mój ma,
Še šłowom mi wobradža.

Daj, kaž dołho šym tu žiwny,
Kšodžicz mi bjes starošče,
Pucz mi šhotuj měrnny, mišny,
Mjšle šamtr do čžichošče;
Šwětej kšribjet wobrocžu,
Šdnž ja twój hłóž šakłyšhu.

Šsymjenju daj dobru rolu,
Kiž plód dawa bohatny,
Šprawnu ščžin ty moju wolu,
Šo šym šłowu pošlušchny;
Do dusche jo šapišaj,
Dwělam we mni wobaraj.

Ššhowacz čžu šej šłowo šwěru,
Šštož ty žadašch dopjelnjecz;
Šdnž mi šłowo šylni wěru,
Š tym šo nochžu špokojecz;
Daj, šo by tež žiwjenje
Wěrje bylo podobne.

Pomhaj, šo wschě moje pucze
Na šłowo šo šložuja,
Na nim štač čžu štajnje šrucže,
Škała je, kiž nješhabla,
Šo mój duch bjes trošcha
Nješ' tež we nušny najwjetšhej.

Wucz ty še šłowom mje rjenje,
Kak ša Knješom kšodžicz nam,
Šo bjes radny nješšym ženje,
Dusche mēr šej šakhowam;
Tak we wěrje woštanu,
Dónž, šštož wěrjach, njewidžu.

Šištownanje: R. w R. ša 6. po šwj. Tr. — M. w Bu. ša 7. po šwj. Tr.

Šamokwity redaktor šarar Wyrzacž w Nošaczizach.